

MALURI DESCHISE

Minima amenajare a unor
spații existente pe Dâmbovița

IRINA BĂNCESCU &
OLIVIA NICOLESCU

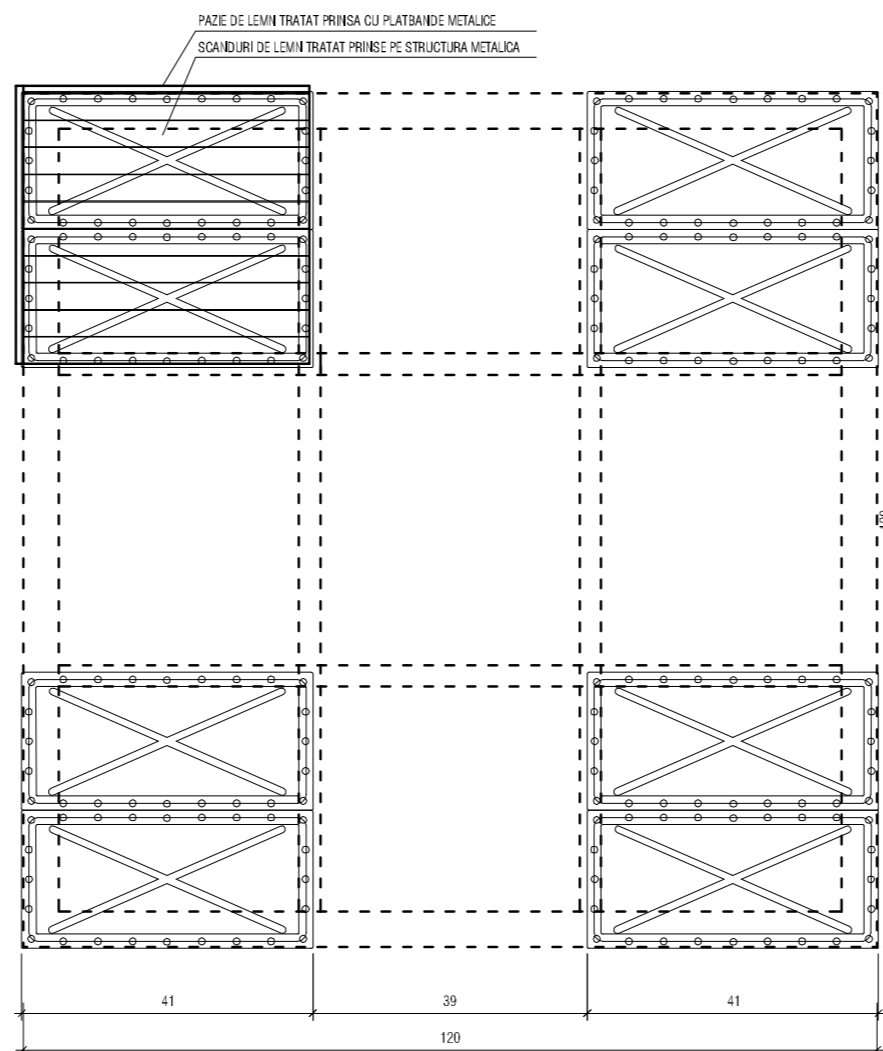

Parc Izvor: rampa părăsită devine pretext pentru acces facil către platforme plutitoare, temporare și flexibile în funcție de nevoi și anotimp

Splaiul Unirii între Nerva Traian și Mihai Bravu: racordul trotuar-apă se normalizează prin reconfigurarea unei pante verzi, la care se adaugă un traseu plutitor flexibil

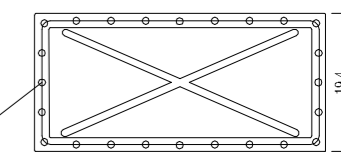
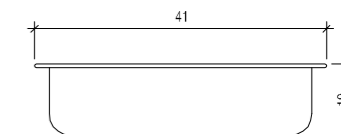
MODUL 120X120 CARE SE POATE FOLOSI SINGUR SAU IN COMBINATIE CU MAI MULTE MODULE.

MODULELE SUNT REZISTENTE, ECONOMICE SI USOR DE INSTALAT; PLATFORMELE POT VARIA CA SUPRAFATA SI CONTUR IN FUNCTIE DE NECESITATI.

SISTEMUL DE JONCTIUNE POATE FI EFECTUAT PE AMBELE DIRECTII (TRANSVERSALA SI LONGITUDINALA). MODULELE SUNT CONECTATE PRIN ARTICULATI DE CAUCIUC FLEXIBILE. ANCORAREA DE MAL SE FACE IN ACELASI MOD.

BORDURA ESTE LIBERA, PENTRU O UTILIZARE CAT MAI SIMPLA

SISTEM DE PLUTIRE DIN PLASTIC DIN ELEMENTE PREFABRICATE (TANC PLUTITOR FORMAT DIN CARCASA DE POLIETILENA SI NUCLEU DE POLISTIREN)

FECCARE TANC ARE NUMEROASE GAURI PENTRU ANCORAREA PLATFORMELOR DE LEMN

SISTEM MODULAR DE PLATFORME PLUTITOARE

Râul Dâmbovița este astăzi o componentă uitată a ființei orașului pe care l-a generat odinioară, un simplu coridor liniar de trafic auto intens, o absență urbană.

În ideea unei normalități a spațiului public din București, considerăm că acest peisaj imediat, loc al posibilei identități urbane, trebuie scos din anonim și inclus în cotidianul bucureștenilor. În sensul generării de spațiu public de calitate se propun intervenții minimale, care profită de spațiile urbane subutilizate și exploatează resursele punctuale deja prezente pe mal. Micile excepții existente pot deveni evenimente în toată regula: varietate spațială contra liniarității cuvei de beton.

Materiale de lucru: amenajări minimale ale unor elemente existente deja pe mal sau a unora noi, simple, temporare și/sau flexibile, însoțite de vegetație locală spontană, „eliberată” de regulile urbane.

Recrearea normalității, a proximității și a dimensiunilor umane se face prin simpla utilizare și civilizare a albiei Dâmboviței. Malurile râului devin spații publice vii care apropie de apă, prin activarea creativă a pontoanelor, teraselor, alveolelor, consolelor, trotuarelor, rampelor, gradenelor, scârilor, podurilor, însoțite de platforme plutitoare și vegetație spontană.

Propunerea pornește de la proiectul stART dâmbovița (2007) și studiile seminariilor „Arhitectură Context Peisaj” anul III, 2006-2007, UAUIM

Sfârșitul tuturor restricțiilor pe Dâmbovița: apă de trăit.